b) Ze Słów na *σσω* albo *ττω* mają następujące za czysty charakter:

γ: *ἀλλάσσω*, zmieniam (*ἀλλαγ–ῆναι*), *μάσσω*, gniotę (*μαγ–ῆναι*), *ὀρύσσω*, kopię (*ὀρυγ–ῆναι*), *πλήσσω*, biję (*ἐ–πλήγ–ην*, *ἔξε–πλάγ–ην*), *πράσσω*, czynię (*πέ–πρᾱγ–α*), *σφάττω*, zabijam (*ἐ–σφάγ–ην*), *τάσσω*, urządzam (*ἐ–τάγ–ην*), *φράσσω*, otaczam (*ἐ–φράγ–ην*).

κ: *φρίσσω*, stercze, drżę (*πέ–φρῑκ–α*).

τ: *λίσσομαι*, błagam (*Aor. II.* *ἐ–λιτ–όμην*).

c) Ze Słów na *ζω* mają za czysty charakter

γ: *κράζω*, kraczę (*ἔ–κραγ–ον*), *τρίζω*, świergocę (*τέ–τριγ–α*). *κλάζω*, brzmię (*κέ–κλαγγ–α*), i poet. *ῥέζω*, robię (*ἔωργ–α*).

Wyjątki od prawidła pod 4.

1. Następujące na *σσω*, *ττω* mają za czysty charakter głoskę językową, zamiast podniebiennéj:

ἁρμόττω (*–όζω*), składam,
βλίττω, podbieram (miód),
βράσσω (*–άζω*), gotuję się.
ἐρέσσω, żegluję.
ἱμάσσω, biczuję.
κνώσσω, śpię.
λεύσσω, widzę.
λίσσομαι, modlę się.
νίσσομαι (*νείσσομαι*), idę.
κορύσσω, uzbrajam (ep. *Pf.* *κεκόρυθμαι*).
πάσσω, sypię.
πλάσσω, wyrabiam.
πτίσσω, wyłuskuję, tłukę.

Tu należą także pochodne na *ωττω* (ion. *ώσσω*): *λιμώττω*, jestem głodny, *ὀνειρώττω*, śnimi się, *ὑπνώττω*, jestem śpiący.

2. Następujące na *σσω* pokazują w formacyi Czasów wątpliwy charakter czysty, już to głoskę podniebienną, już to językową: *νάσσω*, napycham, *Fut.* *νάξω* itd., *Pf. P.* *νένασμαι*, *Adj. v.* *ναστός*; — *ἀφύσσω*, czerpię, *Fut.* *ἀφύξω*, *Aor.* *ἤφυσα*, *ἠφυσάμην*.

3. Słowa na *ζω*, których czystym charakterem jest głoska podniebienna, zwykle γ, wyrażają po większéj części głos jakiś, naśladując głosy naturalne, jako to:

αἰάζω, stękam
ἀλαλάζω, wykrzykuję
κοΐζω, kwiczę.
κράζω, krzyczę.
κρώζω, kraczę.
μαστίζω, biczuję.
ὀδάζω, lechcę.
οἰμώζω, narzekam.
ὀλολύζω, wyję.
ῥυστάζω, rozszarpuję.
στάζω, *σταλάζω*, } kapię.
στενάζω, wzdycham.
στηρίζω, zatykam, stawiam.
στίζω, żgam.
συρίζω, gwiżdżę.
σφάζω (*-άττω*), zabijam.
σφύζω, wzburzam się
τρίζω, świergocę.
φλύζω, wytryskam.

Tudzież poetyckie: *βάζω*, baję, *βρίζω*, drzemię, *δαΐζω*, rozcinam, *ἐλελίζω*, kręcę, *ἐναρίζω*, *spolio*, *ῥέζω*, robię.

4. Następujące na *ζω* wątpliwy mają charakter czysty:

ἁρπάζω, lupię, att. *Fut.* *ἁρπάσομαι*, rzadko *σω*. *Aor.* *ἥρπασα*, *ἡρπάσθην* itd., epic. i powsz. dial. *ἁρπάξω* i *—άσω* itd. *Aor. II. P.* *ἡρπάγην*.

βαστάζω, niosę, *Fut.* *άσω* itd. *Aor.* *ἐβαστάχθην*.

διστάζω, wątpię. *Subst. verb.* *δισταγμός* i *δίστασις*.

μύζω (poët.), stękam, *Aor.* *ἔμυξα*; *ἔμυσα* Hippocr.

νυστάζω, drzemię, *Fut.* *άσω* i *άξω*.

παίζω, bawię się, *F.* *παιξοῦμαι* i *παίξομαι*, *A.* *ἔπαισα*, *Pf. P.* *πέπαισμαι*.

Uwaga 1. *Συρίζω*, gram na piszczałce, nie należy tu, bo ma formę poboczną *συρίττω*: od pierwszéj formuje się *Fut.* *συρίξομαι* itd., od drugiéj nie att. *Fut.* *συρίσω* itd.

5. Następujące trzy Słowa na *ζω* mają za czysty charakter *γγ*: *κλάζω*, brzmię, *Pf.* *κέ–κλαγγ–α*, *Fut.* *κλάγξω*, *Aor.* *ἔκλαγξα*; *πλάζω*, przepędzam, *Fut.* *πλάγξω* itd. *Aor. P.* *ἐπλάγχθην*; *σαλπίζω*, trąbię, *Fut.* *σαλπίγξω* itd. (później także *—ίσω* itd.).